

gamle Enceinte, den gamle Vold, som ligger her og har kostet uhyre meget, at den er efter den Fremstilling, her er given — jeg har ikke forstaaet andet — en stærk Stilling i Modsætning til den nye, som vel bliver svag. Naar man spørger, hvad denne nye svage Stilling skal nytte, bliver der sagt: Jo, den skal tjene til at imødegaa en Overrumpling og gøre Mobiliseringen mulig. Det sidste tilstaar jeg ærlig — og beder derfor ikke taget som Kritik —, det kan jeg ikke forstaa. Jeg forstaaer ikke, at man, naar man lægger en ny Vold eller en forberedende Linie her om København, saa ser sig i Stand til at mobilisere og faa Tropperne over fra Jylland og Fyn. Det er vel heller ikke Meningen. Det bliver lige lidt og lige meget muligt, enten den er der eller ej. Jeg forstaaer heller ikke, hvorledes det skal være muligt at mobilisere Tropperne paa Sjælland, for ligger der en Fjende udenfor den Vold, faar man virkelig ikke nogen ind. Imidlertid maa jeg gentage, at det er muligt, det er mig, som ikke er tilstrækkelig kløgtig i dette Tilfælde (Hør!), saa at jeg ikke kan finde ud af det, saa venter jeg paa nærmere Forklaring, thi det maa de Herrer vide, jeg skal med Glæde indrømme, at jeg tager fejl, men jeg synes, det er min Pligt at bemærke, hvad jeg ikke forstaaer. Det er ikke nogen Kritik. De behøve ikke at sige Hør saa stærkt. Dernæst skal denne Linie tjene til at forhindre Overrumpling, men det er allerede blevet sagt og sagt af en forhenværende Officer, der er en af de faa Officerer, vi have, der have lugtet Krudt, og hvis Vidnedsbyrd vel er noget værd, at det kan ikke afværge Overrumpling. Det giver ogsaa den sunde Fornuft, det kan det ikke. Men jeg vil spørge, hvis disse to Ting kunne naas — altsaa Mobiliseringen forstaaer jeg ikke rigtig, men der har jeg maaske taget fejl —, men at forhindre Overrumpling, hvis det kan naas ved den, hvorfor kan det saa ikke naas ved den gamle Linie? Og jeg vil endvidere spørge — men det er atter et Punkt, jeg ikke forstaaer —, er der nogen Mening i, at man har en gammel kostbar og stærk Linie, og saa bygger man en svag Linie udenom den, og naar den er færdig, river man den stærke ned? Jeg tilstaar, jeg kan ikke indse det, men der er mulig atter her et Punkt, hvor jeg er i Vilderede, og jeg skal da villig bøje mig.

Det, hvorpaa den nye Linie begrundes, er vel ikke blot Overrumplings- og Mobiliseringsmuligheden, men det er tillige den Sætning, der er fremsat flere Gange, at en

Fjende, eller man tør ikke sige en Fjende, men en fremmed Magt ved at besætte København kan tvinge os ud af Neutraliteten. Ja, hvis der er en fremmed Magt, som vil Krig med os, kan den naturligvis gøre det paa den Maade og paa mange andre Maader. Men der er et gammelt Ordsprog, der siger, at man kan trække Hesten til Vands, men man kan ikke tvinge den til at drikke. Man kan godt besætte København, men man kan ikke tvinge nogen ud af Neutraliteten mod hans Villie. Man skal lægge Mærke til, at hvis virkelig en fremmed Magt besætter København og siger: Nu skulle I gaa ud af Neutraliteten, det vil sige erklære Krig til en tredje Magt, som ikke var med, saa kan ingen tvinge os dertil. Det er noget, som ganske afhænger af vor egen Villie, og hvis vi ikke ville det, staa vi overfor den tredje Magt ligesom før, det vil sige som den, der ikke har gjort sig skyldig i nogen Neutralitetskrænkelse. Man forveksler der to Ting. Det kan ikke nytte, at man vil dække over det ved at sige, at der er ingen Forskel paa Eksistensbetingelsen som selvstændig Stat og Neutralitetsforsvaret. Jo, der er en himmelvid Forskel, og det er to Ting, som ikke kunne blandes sammen. Det er det, jeg tror, her er gjort paa dette Punkt: Naar man holder Neutralitetsstandpunktet rent og klart, kan man ud fra det sige: Vi ville slet ikke andet, og der er slet ikke nogen som helst Grund til det, men jeg vil ikke skjule for de Herrer, at der kan tænkes andre Standpunkter end det udelukkende Neutralitetsstandpunkt. Dette Standpunkt, Neutralitetsstandpunktet, var jo det, som vi forelagde for Forsvarscommissionen, og som den skulde give Raad og Besked om. Men der kan jo tænkes andre Standpunkter. Jeg vil gøre opmærksom paa det tidligere Standpunkt, som jeg vil kalde det Bahnsønske; det var det, der gik ud fra, at vor Eksistens var truet, og at man maatte da i hvert Tilfælde sikre sig, at man kunde gøre Kampen saa lang og saa ærerig som mulig; man maatte derfor sikre sig et fast, stærkt Støttepunkt, hvor den sidste Kraft i Danmark kunde trække sig tilbage, og hvor der saa kunde være en Mulighed for, at man kunde holde sig — med andre Ord: Der maatte være et sidste Sted, hvor man kunde sige: Her vajer endnu den danske Fane; her lever Danmark endnu, Danmark er ikke helt død, fordi Fjenden har besat Landet. Det er et Standpunkt, som jeg ikke vil nægte er logisk rigtigt, naar man gaar ud fra For-